

mig en uløst Gaade. Og det er overordentligt forstandigt af det ærede Medlem Hr. Trier, at han henviser Løsningen heraf til Administrationens Organer, men jeg tror ikke, vi skulde overlade Vanskeligheder, som vi selv ikke kan overvinde, til andre. Jeg tror, det maa kræves af en Lovgivning som denne, at den klart sagde, hvad der var Tilfældet.

Med andre Ord Flertallet har opgivet den generelle Anvendelighed af Lovforslaget, som vi har forstaaet gennem det Materiale, vi har fremskaffet, og de Undersøgelser, vi har foranstaltet, heller ikke i Praksis kunde tænkes gennemført. Tilbage er blot Tilskudsordningens eventuelle Anvendelighed i ganske enkelte bestemte Tilfælde. Og her har vi i Overensstemmelse med vore ledende Betragtninger, fordi vi betragter Tanken som sund at overføre Understøttelsen til Virksomhederne, hvis det kan lykkes i øvrigt, henvist disse enkelte Tilfælde til nærmere Behandling i Kriseværnsudvalget, som i Forbindelse med det særlig nedsatte Rigsdagspartiernes Erhvervsudvalg vil have at afgive Indstilling til Erhvervsministeren, der saa paa almindelig Maade maa søge sin Bevilling hertil.

Hvis man siger, at dette er at gøre det omstændeligt, vil jeg for det første sige, at de enkelte Tilfælde, der vil komme frem, ogsaa efter Lovforslaget vilde faa en saare lang og trang Vej — og det er altsaa nu forudsat, at det kun kan gælde bestemte Arbejder —, og at det er H'p som Hap enten man, som Ændringsforslaget nu lyder, supplerer Kriseværnsudvalget med en parlamentarisk Delegation, hvilket selvsagt ikke vil lette Forhandlingerne, eller holder de to Ting adskilt i det i Forvejen etablerede Kriseværnsudvalg, og det netop overfor Problemer som de foreliggende nedsatte Rigsdagspartiernes Erhvervsudvalg. Ogsaa Flertalspartierne har nu i deres Ændringsforslag henvist til Folketingets Finansudvalg. Vi henviser til Rigsdagens Finansudvalg, og derfor kan jeg ikke se, at de Veje, vi anviser i de enkelte Tilfælde, som kommer til at ligge for, skulde være mere ufremkommelige end de, som Flertallet her har anvist.

Man kan altsaa paa ingen Maade sige, at vi ved vor Anvisning vil sabotere Ordningen, men skulde det virkelig vise sig, at der kom saadanne klare Tilfælde frem, som nu ogsaa selve Flertallet sigter paa gennem sin Præcisering, er vi ikke utilbøjelige til at gaa den Vej. Vi hører nu, at ogsaa Venstre er villigt til at binde sig til at gaa den Vej, hvis det kan faa de Betingelser, som alle synes principielt enige om at opstille, opfyldt. I øvrigt maa man saa gaa

den Vej, vi har anvist; og kommer de klare Tilfælde frem, hvor der knytter sig virkelige Interesser dertil, er det i alt Fald vort Haab, at der maa kunne komme et heldigt Resultat ved Forhandling.

Naar vi fra vor Side har opstillet det saaledes, at der til den Tid i Erhvervsudvalget og gennem den øvrige Behandling ogsaa vil være at træffe Afgørelser, sigtende til Produktionens Billiggørelse, er det ud fra de samme Synspunkter som er hævdet af den ærede foregaaende Taler, det ærede Medlem Hr. Slebsager. Men vi vil ikke paa Forhaand opstille et Skema, idet vi erkender, at i det ene Tilfælde kan en Nedsættelse være paakrævet, i et andet Tilfælde en helt anden, og saaledes ikke paa Forhaand vil gøre Systemet mere stift og uhandleligt, end det kan blive alene gennem Opfyldelsen af de øvrige Krav, der maa stilles.

Det ærede Medlem Hr. Trier understøttede min Fremstilling paa den mest udmærkede Maade ved at erklære, at han var klar over, at Vanskelighederne ved Lovens Udførelse i Praksis var saa forskelligartede, at der ikke var anden Udvej end at lade dem afgøre administrativt. Det er netop det, vi ikke har ønsket at være med til; det er det, vi lige fra Begyndelsen af har præciseret, at vi ikke kunde være med til; derfor har vi indtaget den Stilling, vi har, og jeg tror, den tilsvarende virkelige Forhold.

Sluttelig maa jeg protestere mod den Skildring, det ærede Medlem Hr. Trier gav af Arbejdsløshedsfonden, og den Redegørelse, der er fremsat fra vor Side om de Beholdninger, de likvide Midler, der er til Stede i Fonden. Det skulde jo teoretisk være saaledes, at for hver 2 Kroner, der blev givet ud i Henhold til denne Lov, skulde Arbejdsløshedsfonden være sparet for dette Beløb. Men dette er kun Teori, og navnlig maa man indrømme, at saaledes som Arbejdsløsheden ligger, karaktermæssigt og virkelig, i de Industrier, som skulde hjælpes ved dette Forslag, vil det i stort Omfang i den Periode, i hvilken Loven eventuelt skulde virke, være Arbejdsløshedskasserne og ikke Arbejdsløshedsfonden, der aflastedes.

Det er saaledes — som jeg allerede hentydede til i min Ordførertale — alt for mange løse Momenter, dette Forslag er bygget op paa. Man tumler med et Princip, som man ikke kan overse, og som man til sidst bryder over, idet man paa en fuldkommen ulogisk Maade vender Princippet mod sig selv ved at ville lovgive generelt,